

то и да назначи фанариота Александра Инсиланта за влашки господарь.

Австрия прекратила своитѣ войни съ Турция презъ 1791 г. когато до Свищовския миръ веднажъ за винаги се отказала отъ военнитѣ си разправи съ Високата Порта. Военна противница на султана останала само Русия. Тя заключила презъ 1792 г. миръ въ Яшъ съ Турция, но то било въ сжщностъ само едно примирие. Българитѣ ясно долавяли това. Руското име станало твърде популярно особено въ Източна България. Пжтуванията на търговци, калугери, църковни настоятели до Москва зачестили.

Настъпило XIX-то столѣтие. Турската държава, въпрѣки опититѣ на султанитѣ да я реформиратъ, се намирала въ пълна анархия. Кърджалиитѣ вилнѣяли на всѣкъде. Градове и села били ограбени и изгорени. Раята се спасявала изъ горитѣ или въ укрепенитѣ градове. Въ 1804 г. се диганало освободителното движение на сърбитѣ. Събуденитѣ българи, хайдутѣ и доброволци отишли въ Сърбия да помагатъ. Надеждитѣ за общо балканско освобождение топли сърдцата на всички. Наполеонъ съ войскитѣ си билъ въ Далмация. Неговитѣ офицери кръстосватъ Босна, Херцеговина, Македония, Гърция. Раитѣ знаятъ, че и „дѣдо Иванъ“ не е далече. И наистина, Русия обявила война на Турция презъ 1806 г., нахълтала съ войскитѣ си въ Влашко противъ шайкитѣ на Пазвантоглу, а въ Сърбия пратила на помощъ доброволци. Войната се разширявала, но Наполеонъ и царь Александъръ трѣбвало да се споразумѣятъ, какъ да постъпятъ съ Турция. Презъ 1807 г. станалъ бунтъ противъ султана Селимъ III въ Цариградъ. Наполеонъ се разгнѣвилъ на турцитѣ, но не могълъ да се съгласи съ Русия, какъ да се раздѣли Турция. Рускитѣ войски допирали до Дунава. Много първенци и влиятелни българи отъ България и отъ Влашко започнали да сноватъ до рускитѣ генерали, до високпоставени руски държавници, дори до самия императоръ съ молба, щото руската войска да мине Дунава и да освободи България. Епископъ Софроний пише и подава молба до царя за сжщото (1808 г.). Презъ 1810 г. рускитѣ войски подъ командата на графъ Каменски минали Дунава, превзели Тутраканъ и казацитѣ навлѣзли въ Добруджа къмъ Добричъ. Крепоститѣ Силистра и Русе били обсадени. Турската войска била разпрѣсната. Скоро, обаче, откъмъ Балкана пристигнала турска армия, която отивала да помогне на обсадения русенски гарнизонъ. Турската войска била увлечена между два руски отряда при с. Батинъ на Дунава между Свищовъ и Русе и грозно поразена. Българитѣ много се насърдчили. Многобройни селяни и граждани